

جلوه های توحید و عرفان در ادیان

حق مطلق هو، چگونگی ظهورات او، اسماء الله

حقیقت محمدیه، فرشتگان، واسطه های خلقت جهان

پایان تاریخ، پیروزی، دین نوین جهانی اومانیزستی یا معبود حقیقی ادیان

توحیدی

www.ketab.ir

مؤلف

بهمن حکیمان

سرشناسه: حکیمان، بهمن، ۱۳۳۶ -

عنوان و نام پدیدآور: جلوه های توحید و عرفان در تطبیق ادیان/ نویسنده بهمن حکیمان.

مشخصات نشر: ارومیه: آسمان کتاب، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری: ۲۲۸ص: مصور(بخشی رنگی)، نمودار (بخشی رنگی).

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۴۳۷-۲-۱ وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: دین - مطالعات تطبیقی Religion -- Comparative studies ادیان - بررسی و شناخت Religions --
Study and teaching یکتاپرستی - مطالعات تطبیقی Monotheism -- Comparative studies مهدویت - مطالعات
تطبیقی Messiaism -- Comparative studies توحید (Unity of God) (Tawhid) منجی موعود Messiah

رده بندی کنگره: ۱۳۹۵ ج۸/ح۸/BL۴۸

رده بندی دیویی: ۲۰۰

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۳۸۹۳۳

انتشارات آسمان کتاب

عنوان کتاب:	جلوه های توحید و عرفان در تطبیق ادیان
نویسنده:	بهمن حکیمان
طرح جلد:	ابراهیم تاریوردی پور
ناشر:	انتشارات آسمان کتاب
نوبت چاپ:	چاپ اول - ۱۴۰۰
شمارگان:	۱۰۰۰ نسخه
قیمت:	۱۰۰۰/۰۰۰ تومان
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۹۶۴۳۷-۲-۱

حق چاپ محفوظ است

ارومیه، خیابان حافظ یک، نرسیده به تقاطع سرداران تلفن: ۰۴۴-۳۲۲۵۸۸۹۱

فهرست مطالب

۱	پیش گفتار
۱	در ضرورت وحدت معنوی امت‌ها با تأکید بر مبانی توحید و عرفان ادیان
۷	فصل اول
۷	اسلوب نگارش و تطبیق
۲۱	فصل دوم
۲۱	در اصول و مبانی ماورائی ادیان
۴۹	فصل سوم
۴۹	در شناخت اجمالی ادیان
۷۳	فصل چهارم
۷۳	در مبانی و مفاهیم مشترک توحیدی ادیان
۸۷	فصل پنجم
۸۷	جلوه‌های توحیدی ادیان و مکاتب
۱۱۳	فصل ششم
۱۱۳	در تبیین آموزه‌های الهیات ادیان
۱۵۵	فصل هفتم
۱۵۵	در وجود اولین ظرف و آئینه تجلی مشیت الهی برای ظهور مخلوقات حقیقت محمدیه
۱۷۵	فصل هشتم
۱۷۵	در ضرورت وجود واسطه‌های بازتابش فیض الهی از آئینه محمدی
۱۸۳	فصل نهم
۱۸۳	مقایسه تطبیقی اشتراکات معنوی و معرفتی ادیان توحیدی
۱۹۵	فصل دهم
۱۹۵	در نجات بشریت در پایان تاریخ و منجی موعود مشترک ادیان
۲۰۳	فصل یازدهم
۲۰۳	پایان تاریخ چگونه رقم خواهد خورد؟
۲۰۳	پیروزی دین نوین جهانی اومانستی یا معبود حقیقی ادیان توحیدی؟!۹
۲۱۶	نتیجه‌گیری
۲۱۹	منابع

پیش گفتار : در ضرورت وحدت معنوی امت‌ها با تأکید بر مبانی توحید و

عرفان ادیان

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ اتَّخَذَ اللَّهُ
إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا^۱

بشر در سیر تاریخی، به دنبال آرامش، سیر معنوی، کشف حقیقت حاکم در جهان، یافتن شیوه‌های اتصال به این منبع لایزال بوده است.

در آرمان نهائی روانشناسی کمال و تحولات تاریخی با استعانت از فرهنگ دینی و اجتماعی روی آوردن بشر به مکتب‌ها و ادیان و مذاهب به‌ویژه عرفان‌های متنوع یک اصل می‌باشد.

استثمارگران کنترل مادی، معنوی و فکری بشریت و هدایت دینی و روانی جامعه را در دست می‌گیرند به‌وسیله تزویر و حمله نظامی و عناصر اقتصادی و نفوذ در ساختار حکومت‌ها و فرهنگ‌ها و حتی تدبیر از طریق اختراع دین و مکتب‌های روانشناسی و عرفان‌های کاذب. تاریخ بشر، خبر از مبارزه دو جبهه حق و باطل می‌دهد.

این امر در آینده و پایان تاریخ با شدت و تمام توان و نیرو انجام می‌گیرد. جبهه باطل لباس حق و منطق و علم و عرفان را پوشیده و دینی را عرضه خواهد نمود که برآیند مجموعه نقاط مثبت اندیشه دینی، روانی و معنوی مکاتیب دیگر باشد.

عرفان و دینی با داعیه معنویت و آرامش و نجات بشریت از چالش‌های ساخته استکبار که دین نوین واحد جهانی نامیده می‌شود با جلوه‌های فریبنده از حیات طبیعت یعنی در قدرت نفس و مغناطیسم انسانی، در متافیزیک و آثار جادویی آن، در فناوری و در عوامل روان‌گردان نشئه‌آور. پروسه‌ای از اندیشه اومانیستی برای دانش‌پژوهان جهت رسیدن به معبود آرام بخشی که صبغه حقیقت تامه و کمال مطلق را ندارد.

این دین اختراع بشر، بریده از آسمان وحی باید دارای اصول و مبانی، احکام و اخلاق و نقشه آرمانی باشد فقط برای تأمین نیازهای دنیوی که خبری از وحی، جبرئیل،

فرشتگان، منجی الهی بشریت، قیامت و عوالم پس از مرگ نباشد و عقل اومانیستی، جایگزینی خدای معروف ادیان توحیدی ابراهیمی قرار گیرد.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا^۱

روی آوردن به دین حنیف، همان دین ابراهیم خلیل الرحمن (ع) است. دینی بر اساس فطرت که حنیف است و حق‌گرای مطلق.

ابراهیم (ع) به‌عنوان یک شاخص کلی و الگوی راستین برای دین‌داران است که منشأ فکری سایر ادیانی است که بنام ادیان ابراهیمی معروف هستند. حضرت ابراهیم را نباید توسط یک دین خاصی مصادره کرد زیرا او تعلق به همه ادیان توحیدی دارد.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^۲

در زمان معاصر که همه چیز رنگ و بوی جهانی گرفته است مانند جنگ جهانی، صلح جهانی، حقوق بین‌المللی، دهکده جهانی، امپریالیسم جهانی، صهیونیسم جهانی، امنیت جهانی و منجی جهانی مطرح است، نیاز مبرم به ابراهیم و وارث ابراهیم هستیم با صبغه حنیف بودن و مسلم.

آن کدامین مرام است که این جایگاه را دارد؟

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ^۳

ثابت شد که محمد رسول‌الله شیعه راستین ابراهیم خلیل الرحمن است. و سپس اهل‌بیت عصمت و طهارت از اولیاء محمدی. بر اساس فرمایش مولا علی (ع) به سلمان و جندب: کلنا محمد.

ابراهیم (ع) یقیناً هیچ‌یک از مراتب شرک را نداشته است چون صفت حنیف، چون خورشید بر تارک او می‌درخشد، او، عابد و ساجد کامل بود و به این دعوت حق، لبیک گو بوده است:

۱- روم: ۳۰

۲- آل عمران: ۶۷

۳- آل عمران: ۶۸